

15/5/2012

נושאונט מס' 22

דבר העורך

שלום לכם,

בגיליון הפעם מאמר של **לורנס פישר** על "איך לספר סיפור" בתצוגה תימאטית. המאמר ממליץ על שיטה ההופכת למקובלת בעולם התצוגה – שימוש בסיפור רציף לאורך התצוגה. המאמר השני, של **משה רימר**, העוסק בחיבור שבין עולם השמע לבולים, מוקדש לזכרו של חברנו **בני תמרי** ז"ל, אשר היה מנהל האתר של נושאונט מראשיתו, והלך לעולמו לפני כשלושה חודשים.

חברי איל"ת זכאים להשתמש בשירותי הספרייה הבולאית ללא תשלום. מתי לאחרונה ניצלם זכות זו? לאחרונה נתרם לספרייה ספר שהופץ על ידי הועדה התימאטית של ה-FIP, והמכיל ביבליוגרפיה של קטלוגים וספרים בולאיים כמעט בכל נושא. כן נתרמו כ-40 חוברות של כתב העת המעולה The Philatelic Exhibitor. זהו פרסום של אגודה, אשר פעלה לפני כ-20 שנה בארצות הברית במטרה לעודד תצוגות תימאטיות. החוברות כוללות צילומי אוספים עם ביקורות בונות, שפע של דוגמאות ומענה לשאלות רבות. אנו ממליצים בחום לחברי איל"ת לבקר בספרייה, לעיין בספרים ואף לשאול אותם. המרחק הגיאוגרפי אינו צריך להוות מגבלה – ניתן לשאול ספרים גם בדואר.

ביום חמישי הבא (ה-24 בחודש) תתקיים הרצאה בולאית בביתן לבולאות ולנוער במוזיאון ארץ ישראל. חברנו, **ד"ר יוסי ואלך**, ירצה על תוויות מס"ד ישראליות בעשרים השנה האחרונות. לכאורה ההרצאה אינה "תימאטית" ואינה מתקיימת במסגרת איל"ת, אך הפריטים בהם מדובר יכולים וצריכים להשתלב גם באוספים תימאטים. מלבד זאת, אנו חושבים כי כל הרצאה בולאית היא מבורכת. ההרצאה תחל בשעה 17:00, וכולכם מוזמנים.

חלק מהחברים טרם שילם את דמי החבר לשנת 2012. אם טרם שילמתם אנא שילחו עוד היום המחאה לפקודת איל"ת על סך 140 שקל (70 שקל לנוער). את ההמחאה יש לשלוח לגזבר האגודה, **שלמה וורגן** (רחוב ברנשטיין 31/22, ראשון לציון 75503).

שלכם,

יורם.

והקול נשמע למרחוק: שירותי הדואר מדברים אליך משה רימר

הטלפון, האינטרנט ושאר אמצעי התקשורת המשוכללים מאפשרים כיום להמשיך ולשמור על קשר עם קרובי משפחה וחברים שנסעו למרחקים. קשה לדמיין את תחושת הניתוק שחשו האנשים לפני עשרות שנים לא רבות, כאשר פרידה מאדם אהוב פירושה הייתה נתק של ממש. מכתבים היו אמצעי הקשר המשוכלל ביותר, והמכותב נדרש לדמיון עשיר על מנת להשלים את החוויה במלואה.

התפתחות אמצעי ההקלטה בסוף שנות השלושים של המאה ה-20 עודדה את רשויות הדואר להרחיב את השירות שהם מספקים לקהל לקוחותיהם. הראשונים לנסות זאת היו שירותי הדואר של ארגנטינה.

משלוח הקלטות בדואר

בשנת 1939, לכבוד הקונגרס שציין מלאת שישים וחמש שנים לארגון הדואר הבינלאומי, הציע הדואר של ארגנטינה ללקוחותיו שירות חדש ומעניין. בבית הדואר המרכזי של בואנוס איירס הוצבו תאים מיוחדים, אטומים לקול, אליהם יכול היה הלקוח להיכנס, ולהקליט הודעה קולית. ההודעה הוקלטה על גבי תקליט גמיש, אותו ניתן היה לשלוח באמצעות הדואר. משאית מיוחדת, עליה הותקן ציוד ההקלטה, הגיעה לחלקים מרוחקים של בואנוס איירס, ואפשרה גם לתושבים שהתגוררו הרחק מבית הדואר המרכזי להקליט את הודעותיהם.

מעטפה למשלוח תקליט במסגרת שירות הפונופוסטל.

השירות החדש שווק על ידי הדואר של ארגנטינה תחת המותג "פונופוסטל", ובמסגרתו יכול היה הלקוח לבחור באחת משלוש אפשרויות. השירות הסטנדרטי כלל הקלטה של הודעה ארוכה על גבי תקליט במשקל 80 גרם. המעוניינים לחסוך יכלו להסתפק בהודעות קצרות על גבי תקליט שמשקלו היה 20 גרם. האופציה השלישית הייתה לשלם מראש גם עבור דואר חוזר. הודעתו של השולח הוקלטה על צדו האחד של התקליט, והודעת התשובה של הנמען הוקלטה על גבי צדו השני. התקליט הוחזר לשולח ללא צורך בתשלום נוסף.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

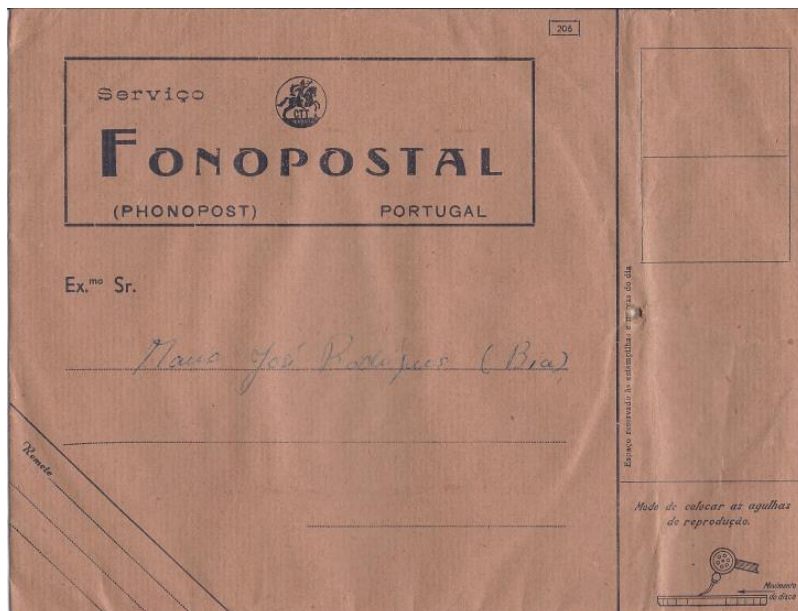

התקליט היה עשוי קרטון.

התקליט היה עשוי קרטון מצופה בשכבה של חומר מיוחד עליו בוצעה ההקלטה. הוא נשלח במעטפה מיוחדת, שהייתה עשויה מנייר עבה ובה קרטון עבה ששמר על שלמות התקליט.

ב-11 בדצמבר 1939 הנפיקה ארגנטינה סדרה בת 3 בולים, שנועדו לשלם עבור משלוח התקליטים בדואר. השירות החדשני לא זכה להצלחה רבה. הוא הופעל לעיתים רחוקות, והופסק כליל בתום תקופה קצרה.

שירות של משלוח תקליטים פעל גם בפורטוגל, שם הוכנה מעטפה מיוחדת עם מקום להכנסת התקליט בצורה מאובטחת. לא ברור מה היה היקף השימוש בשירות הזה, ובמשך כמה זמן הוא פעל.

מעטפה של שירות פונופוסטל בפורטוגל.

בול מיוחד
לשירות הפונופוסטל.

קולות החיילים

במהלך השנים בהם התנהלה מלחמת וייטנאם, גילתה אוסטרליה מעורבות גדלה והולכת בנעשה שם. החל מתחילת שנות השישים הוצבו חיילים אוסטרליים על אדמת וייטנאם, ומספרם של אלו הלך וגדל ככל שחלף הזמן. רבים מן החיילים האוסטרליים, שביקשו לשמור על קשר הדוק עם משפחותיהם, ניצלו את המחירים הזולים בחנויות הממכר של הצבא, ורכשו מכשירי הקלטה קטנים. היה הרבה יותר קל להביע את מחשבותיהם ורגשותיהם באמצעות הקלטה קולית, מאשר לנסח דברים אלו בכתב. את הקלטות שלחו החיילים לבני המשפחה באוסטרליה, שבוודאי שמחו לשמוע את קולו של החייל האהוב.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

הנהלת הדואר באוסטרליה, שהייתה מודעת לנוהג זה שהלך והתרחב, החליטה לקבוע תעריף מוזל במיוחד למשלוח קלטות של אנשי צבא. בשנת 1968 נקבע בתקנות, כי התעריף למשלוח קלטת אודיו מווייטנאם לאוסטרליה יהיה 8 סנטיים. תעריף מיוחד זה זכה לכינוי "פונופוסט".

מאחר והמדובר היה בתעריף מיוחד, התקשו פקידי הדואר לספק בולים בעלי ערך נקוב של 8 סנטיים. הבול היחידי שהיה קיים במלאי הונפק שנתיים קודם לכן, ונשא את דמותו של דג האלמוגים. לפיכך, רבים מן החיילים נאלצו לשלם שני סנטיים נוספים, ולבייל את המעטפות עם הקלטות בשני בולים בעלי ערך נקוב של 5 סנטיים. המעטפות המבילות בבול עם הדג הן נדירות למדי. המעטפה שבתמונה מבוילת בתעריף הנכון. החייל ששלח אותה טרח וכתב בפינה השמאלית העליונה כי בתוך המעטפה יש קלטת, וכי המדובר בדואר חיילים. בסניף הדואר הוטבעה על המעטפה חותמת מיוחדת, המציינת כי המכתב זכאי להישלח בתעריף מוזל, וזאת על מנת למנוע מצב בו פקידי הדואר באוסטרליה יחשבו שהמדובר בבול חסר, ויטילו קנס על מקבל המכתב.

בולים מנגנים

במחצית שנות השישים של המאה ה-20 הגיע צעיר אמריקאי בשם **בארט טוד** אל הממלכה הנידחת בהוטן השוכנת במרומי הרי ההימלאיה. הוא יצר קשרים טובים עם שליטי בהוטן, אשר ביקשו את עזרתו בקידום כלכלת המדינה. לאחר שניסה דרכים שונות ומשונות להשגת מטבע זר, החליט טוד לבחון את האפשרות להנפיק בולים לאספנים. הבולים הראשונים לא נחלו הצלחה, והאספנים התעלמו מהבולים היפים אך

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

בולי התקליט של בהוטן.

חסרי הייחוד שהנפיקה בהוטן. לפיכך החל טוד להנפיק בולים מיוחדים ובהם גימיקים שונים. כך באו לעולם מגוון של בולים תלת ממדיים, בולים עם ריח, בולים מברזל, והשיא - בשנת 1972 - בולים מנגנים.

המדובר היה בבולים עגולים עשויים פלסטיק אותם ניתן היה לנגן על פטיפון, לשמוע קטעי מידע על בהוטן ולהאזין למוזיקה אופיינית. בולים אלו היו הצלחה כבירה, וגם כיום הם מבוקשים מאוד על ידי אספנים ומחירים מאמיר משנה לשנה. בשנת 1973 שינתה בהוטן, עקב חילופי שלטון, את מדיניות ההנפקה שלה, והחלה להנפיק רק בולים רגילים.

פארגואי, הנודעת לשמצה במדיניות ההנפקה הפרועה שלה, עלתה גם היא על הגל של הגימיק המנגן. בשנת 1985 הונפקה בפארגואי גיליונית מזכרת ועליה תקליט פלסטיק שקוף, המנגן את אחד משיריהם המפורסמים של להקת "לוס פארגואאיוס", הלהקה הלאומית של המדינה.

LUÍS A. DEL PARANÁ
Y LOS PARAGUAYOS
"GALOPERA"

EMISION N:10

DEC. 8.387/85

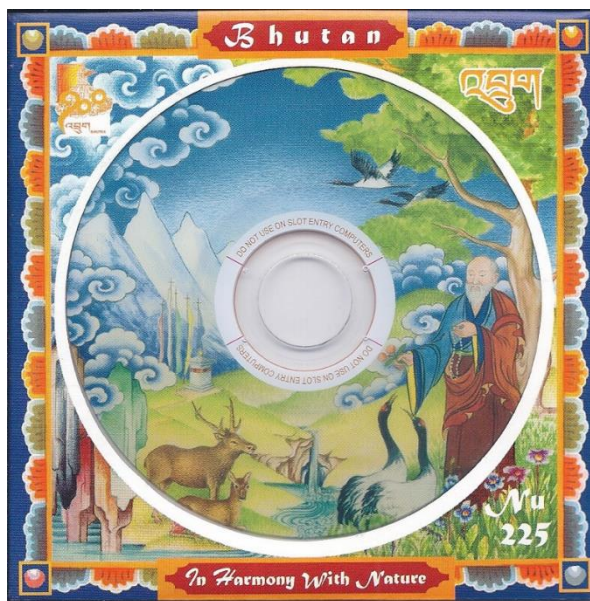
0024

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

עידן התקליטורים

בשנת 2008 יצאה בהוטן בהכרזה על חידוש גדול, בול תקליטור. את הרעיון להנפיק את הבול החדשני הגתה גברת צעירה בשם **פרנסיס טוד**, בתו של בארט טוד. יחד עם בעלה צילמה פרנסיס טוד ברחבי בהוטן שני סרטים קצרים, והפיקה שני תקליטורים. הראשון הכיל סרטון המספר על מאה שנות מלוכה בבהוטן, והשני הכיל סרטון על הטבע בבהוטן. התקליטור הוכנס אל תוך אריזת פלסטיק שקופה, וזו הוכנסה למעטפה מיוחדת עליה הודפס שם המדינה והערך הנקוב.

מארז התקליטורים של צפון קוריאה.

המעטפה עם שם המדינה והערך הנקוב.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

התקליטור המתומן של צפון קוריאה.

טקס ההכתרה של מלך בהוטן החדש שעלה על כסאו בשנת 2008, והשני הכיל סרטון המתאר את חיי התושבים בבהוטן.

ומה הלאה

ימים יגידו. אולי נזכה לבולים הפועלים במתכונת של דיסק און קי? אולי תיושם בבולים טכנולוגיה מסתורית ועתידינית? האם "ידפיסו" בולים על נייר אלקטרוני שיקרין סרטים בפני המעיין בבול? השמיים הם הגבול....

תמונה מתוך סרטון הוידאו שבתקליטור מצפון קוריאה.
האם זה פריט לגיטימי לתצוגה?

אך לפני שנפליג הרחק על כנפי הדמיון, הנה שאלה עקרונית לשופטים התימאטיים. בתוך התקליטור מאוכסנים סרטים ובהם תמונות רבות. האם ניתן להשתמש בתמונות אלו בתצוגה? האם דינה של תמונה אלקטרונית המאוכסנת בתקליטור הוא כדן דף ביניים בקונטרס יוקרה? ואם התשובה היא "כן", איך בדיוק מציגים את התמונה? האם משלבים הדפסה שלה לצד התקליטור על דף התצוגה?

משה רימר הוא עורך שובל, ועורך נושאון לשעבר. משה אוסף את נושא הרכיכות, אותו הציג ברמה הבינלאומית. כמו כן הוא אוסף בולים יוצאי דופן. כתובתו למשלוח לתגובות: rimer@netvision.net.il

איך לכתוב סיפור לורנס פישר

לפני כשלוש שנים השתתף יושב ראש איל"ת, ד"ר יהושע מגר, בסמינר בולאי שנערך בעיר מאלמו בשבדיה. עם שובו ארצה סיפר לנו יהושע כי אחד ממוקדי הסמינר היה הסיפור בתצוגה תימאטית. מספר שנים אחר כך ברור כי הסיפור עומד במרכז של התצוגה התימאטית. די להתבונן בחלוקת הנקודות ולראות כי הסיפור נכלל בשלושה סעיפים שונים, הזוכים ביחד ל-35 נקודות (התכנית – 15, פיתוח – 15, מקוריות – 5).

לכאורה, אין כאן כל חדש, שהרי כולנו יודעים שלתצוגה יש תכנית שאמורה להיות בנויה בסדר הגיוני של פרקים. אבל רבים לא מפנימים כי אותו עקרון צריך לחול גם על הפרקים ותתי הפרקים השונים, ואפילו בכל עמוד ספציפי. כל פריט בתצוגה צריך לתרום לסיפור ולקדם אותו.

עבור מציגים חדשים (ואפילו עבור מציגים מנוסים) עלולה נקודת מפתח זו להיות קשה להבנה. כותב שורות זה אינו רשאי לנשוף בבוז למשמע שאלה כזו. במשך שנים רבות הייתה התצוגה שלי תקועה, מבלי שהצלחתי להבין היכן אני שוגה. כמתכנת מחשבים חשתי שנקלעתי למעין לולאה אינסופית. רק בשנת 2008 הצליח **מנחם לדור** להעביר לי את המסר. מאז התצוגה שלי התקדמה בניקוד וברמת המדליה וגם – וזה לא פחות חשוב – מידת ההנאה שלי ממנה עלתה.

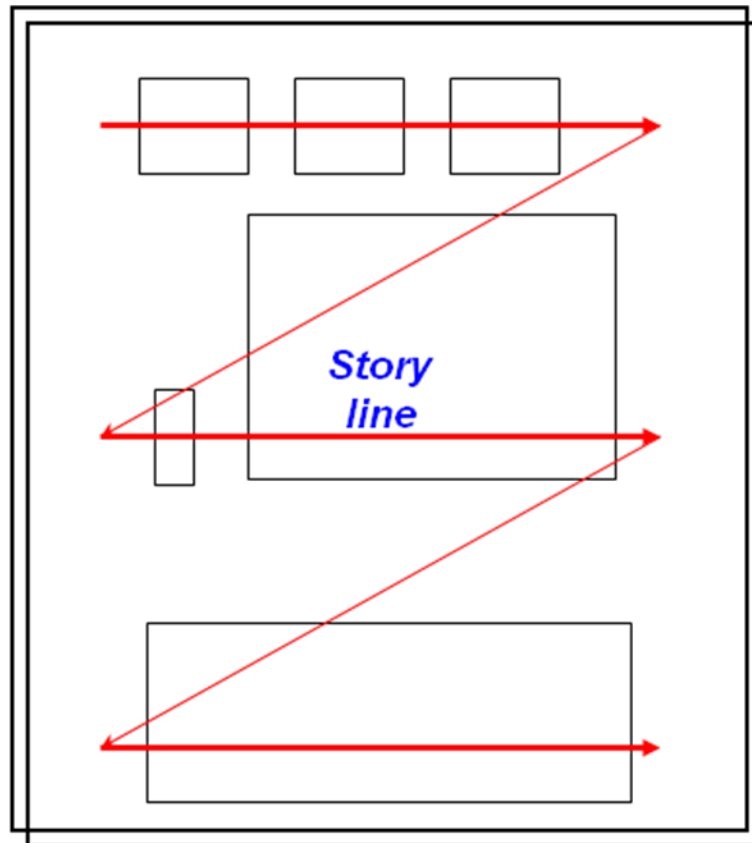
ההנחיה הבסיסית של מנחם הייתה פשוטה: **כתוב תחילה את הסיפור שלך ורק אחר כך נסה להציג אותו באמצעות חומר בולאי**. הייתה זו גישה שונה בתכלית לגישה בה נקטתי עד אז. קודם לכן ארגנתי את החומר הבולאי שהיה ברשותי כדי שיציג את הסיפור. כשהבנתי את ההבדל התהומי בין שתי הגישות התחלתי לבנות את התצוגה שלי מחדש.

לבניית הסיפור יש ארבעה שלבים:

1. הגדר את הנושא
2. בחר את הנושאים שאליהם בכוונתך להתייחס
3. כתוב את הסיפור כך שיתאים לנושאים אלו
4. מצא חומר בולאי המציג את הסיפור בצורה מיטבית

באופן אישי החלטתי לעשות צעד נוסף קדימה, כדי לוודא שאכן כל פריט בתצוגה מקדם את הסיפור. התצוגה שלי בנויה כסיפור מתמשך, כאשר כל פריט בולאי מוצמד לחלק הטקסט אותו הוא מתאר. כך אני מבטיח כי אין חלקים מהסיפור שאינם מתוארים על ידי פריטים בולאיים, ואין שני פריטים בולאיים המתייחסים לאותה נקודה בסיפור. זוהי דרישה מחמירה וקשה לביצוע, אך התוצאה היא סיפור שאין בו "גמגומים", אין בו כפילויות ואין בו "מריחות".

כאמור בניית הסיפור מתקיימת בכל השלבים של התצוגה, ואפילו ברמת הדף הבודד. כדי להדגים את דברי אתחיל דווקא ברמה בסיסית זו. בסמינרים למציגים נוהגים להביא את הדיאגרמה הבאה:

דיאגרמה זו מתארת את כיוון התקדמות הסיפור בדף הבודד. הסיפור נקרא כמו ספר (משמאל לימין, בהנחה שהתצוגה כתובה בלועזית, ומלמעלה למטה). לטעמי הטקסט התימאטי צריך להופיע מעל לפריטים הבולאיים, והטקסט הבולאי מתחתם או בצידם. בכך אני עוקב אחרי הגישה המדעית: תחילה להסביר (טקסט תימאטי), אחר כך להדגים (באמצעות החומר הבולאי) ובסיום להביא הערות (טקסט בולאי).

הנה דוגמא: רציתי לבנות עמוד תצוגה אשר יציג את שליחותו האלוהית של **אברהם אבינו** (שלב 1 בסדר הפעולות לעיל). לאחר מחשבה רבה החלטתי כי העמוד צריך להציג את הנקודות התימאטיות הבאות (שלב 2 בסדר הפעולות), תוך שימוש בפסוקים מספר בראשית בתנ"ך:

- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם, לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲרָאָךְ (פרק י"ב, פסוק א')
- לְזָרְעָךְ, נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, מִנְּהַר מִצְרַיִם, עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת (פרק ט"ו, פסוק י"ח)
- וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמִי, אַבְרָם; וְהָיָה שְׁמִי אַבְרָהָם, כִּי אֲב-הֵמוֹן גּוֹיִם נָתַתִּיךָ (פרק י"ז, פסוק ה')
- זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ, בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם, וּבֵין זָרְעָךְ, אַחֲרָיִךְ: הַמּוֹל לָכֶם, כָּל-זָכָר (פרק י"ז פסוק י').
- כִּי-בֶרֶךְ אֲבָרְכְּךָ, וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת-זָרְעָךְ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָחוֹל, אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת הַיָּם (פרק כ"ב, פסוק י"ז)

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

פסוקים אלו כותבים, למעשה, את הסיפור. עתה נותר רק לשבץ את החומר הבולאי על פי הנקודות לעיל. הנה חלקו העליון של דף התצוגה. שני המשפטים הראשונים הם המבוא לסיפור המוצג בדף. בהמשך שלושה פריטים מתארים את שני הפסוקים הראשונים. לדעתי די בכך כדי להבהיר את הטכניקה בה השתמשתי.

1 ALL ROADS LEAD TO THE HOLY LAND

1.1 Biblical Claim to the Land

1.1.1 Abraham is called on a Mission

A long, long time ago, in the land of Babylonia lived an old man named Abram. Abram constantly questioned the religious beliefs of his family and community and...

...one day, out of the blue, G-d called out to him and told him to leave his country and go to the land he would be shown...

...and told him "Unto thy seed I will give this land, from the river of Egypt", the Nile...

..."unto the great river, the river Euphrates".

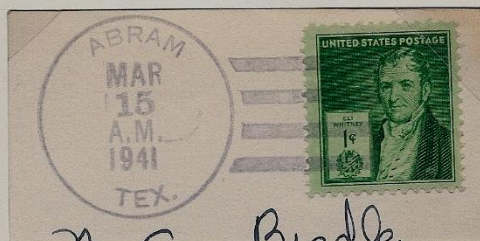

Left: Special cancel inscribed "Go forth" in Hebrew from Genesis 12:1

השימוש בשלוש הנקודות (...) מאפשר את רציפות הסיפור. שימו לב כי אכן כל פריט מדגים נקודה שונה בסיפור, ואין כאן כל כפילויות. למעשה, שיטת הסיפור הרציף מחייבת זאת.

חלקו השני של העמוד מתייחס לברית בן הבתרים ולשינוי השם מאברם לאברהם. לצורך זה אני עושה שימוש בחותמות ממקומות ישוב בעלי שמות מתאימים בארצות הברית (סעיף 4 בסדר הפעולות). שימו לב כי פריטים אלו כלל לא היו נכללים באוסף שלי לולא נקטתי בשיטת כתיבת הסיפור המתוארת לעיל. רק לאחר שהסיפור נכתב התעורר הצורך במציאת הדרך המיטבית להציג בולאית את שינוי שמו של אברהם. ברצוני גם להדגיש את הידע הבולאי ביחס למועדי הפעולה של סניפי הדואר הרלוונטים.

G-d continued and said "No longer will you be called Abram,"...

Abram, Texas post office was open 1909 to 1941.

..."your name will be Abraham, for I have made you father of many nations"...

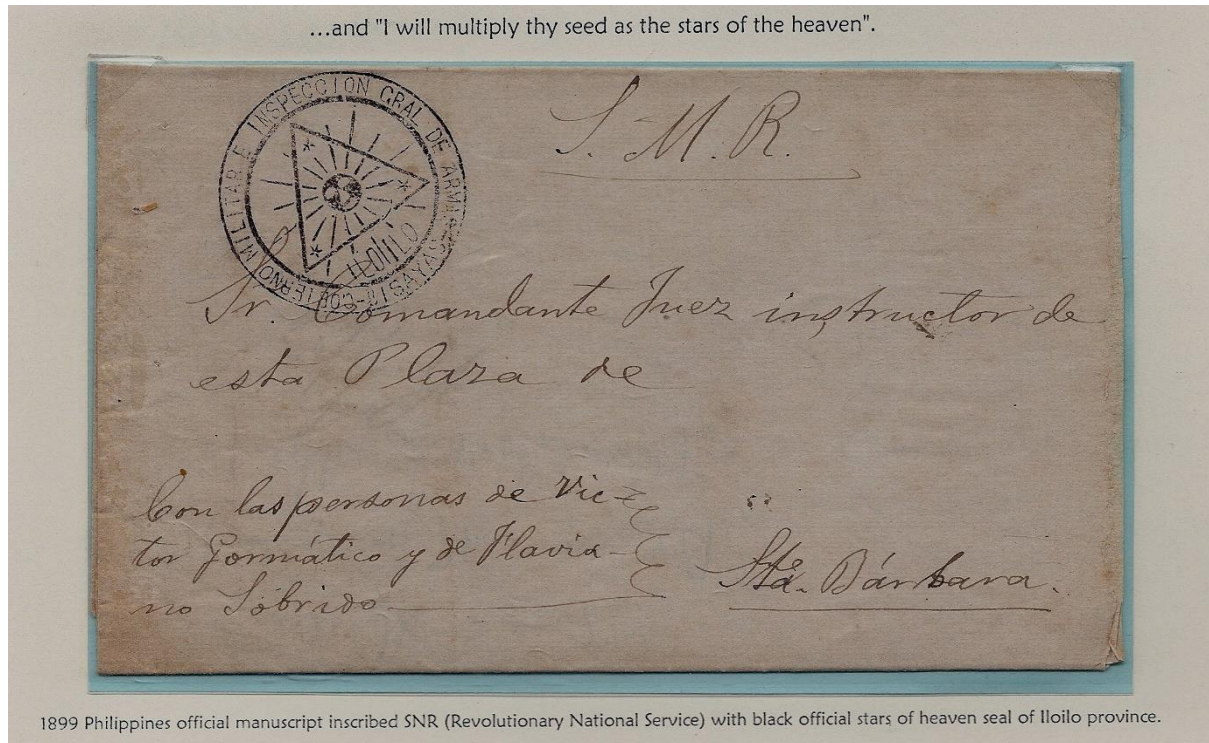

Abraham, Utah post office was open 1899 to 1954.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

בתחתית עמוד התצוגה אני מציג פריט המבטא את ההבטחה כי זרעו של אברהם ירבה ככוכבי השמים לרוב. גם במקרה זה מדובר בפריט אשר נרכש רק לאחר שהסיפור נכתב. במקרה זה מצאתי דרך להכליל פריט איכותי מבחינה בולאית.

הקורא שם בוודאי לב כי בשלב זה עמוד התצוגה אינו כולל התייחסות לפסוק הרביעי שהוא לעיל, ביחס לברית המילה. בפשטות, בשלב זה אין מקום בדף התצוגה לפריט נוסף, ועל כן השמטתי חלק זה מהסיפור.

באופן דומה כתבתי מחדש את כל התצוגה שלי. הכתיבה המחודשת גם חשפה מספר נקודות תימאטיות שלא יוצגו על ידי פריטים בולאיים מתאימים. התוצאה היא תצוגה איכותית יותר, אשר בה הסיפור מובא בצורה רציפה, והפיתוח התימאטי הוא מעולה. עבדתי קשה, אבל התוצאה מוצאת חן בעיני, והסבה לי סיפוק רב. האם לא זו המטרה של התחביב כולו?

אך בכך לא די. את שיטת הרציפות (כלומר, השימוש במשפטים הנקטעים באמצעות שלוש נקודות) ניתן ליישם גם בתכנית התצוגה. כיום ניתן כבר לראות זאת בתצוגות ברמה הגבוהה, ואין לי ספק כי מגמה זו תצבור תאוצה בעתיד הקרוב. כשם שהשימוש בשיטה מבטיח רציפות בסיפור ובפיתוח ברמת העמוד הבודד, כך גם יבטיח שימוש מושכל בשיטה ברמת התכנית כי התכנית המתקבלת תהיה טובה יותר (למשל, תתי הפרקים יופיעו בהכרח בסדר הנכון). בשיטה זו קל לשכנע את השופטים (וכן את הקהל ואפילו את המציג עצמו!) שכל תת פרק אכן תורם להתקדמות הסיפור. הנה טיוטה ראשונית של תכנית האוסף שלי בשיטה זו:

- 1. ALL ROADS LEAD TO THE HOLYLAND**
 1. The Biblical claim to the land...
 2. ...and the historical claim to the land...
 3. ...and the return to the land.
- 2. THE ERADICATION OF JEWS IN EUROPE**
 1. The Nazi Rise to Power...
 2. ...causes Jews to looking for refuge...
 3. ...and the Final Solution is implemented...
 4. ...and finally the camps are liberated.
- 3. THE BRITISH GIVE UP...**
 1. Jews return to Palestine...
 2. ...and the British turn to the UN...
 3. ...which amounts to war-mongering.
- 4. ...LEADING UP TO THE REBIRTH OF THE JEWISH STATE...**
 1. The British Mandate draws to a close...
 2. ...and Israel declares independence...
 3. ...and are immediately attacked on all sides...
 4. ...with regional consequences.
- 5. ...WHICH WAS ALWAYS AT WAR...**
 1. A crisis erupts in the South – 1956...
 2. ...and under threat again – 1967...
 3. ...and attacked on the Holiest Day – 1973.
- 6. ...AND FIGHTING ARAB TERROR**
 1. Palestinians use Terror as a tool...
 2. ...and are supported by others...
 3. ...and Israel needs to defend itself.
- 7. YET THE STRUGGLE CONTINUES...**
 1. Israel is not recognized nor accepted...
 2. ...which has an effect on the economy...
 3. ...and areas of potential conflict abound.
- 8. WHILE TRYING FOR PEACE!**
 1. Peace with Egypt...
 2. ...and with others...
 3. ...but what lies ahead?

לורנס פיישר אוסף בולים בנושא הסכסוך הישראלי – ערבי על הבטיו השונים.
התצוגה שלו "מדינה יהודית - המאבק להשרדות" זכתה במדליה מוזהבת
גדולה ברמה הבינלאומית. לתגובות: lawrence@gymtrainer.co.il